

Societat | UCE

“Com a europeus, tenim dret a una cultura finançada amb diner públic”

Jordi Sales (Barcelona, 1943) és el nou president de l'equip rector de la Universitat Catalana d'Estiu, en substitució de Jaume Sobrequés. Fa disset anys que està vinculat a la UCE. És professor de filosofia de la Universitat de Barcelona.

La UCE arriba a la seva 42a edició i ho fa amb nou president de l'equip rector. Al vostre entendre, quin és el paper de la Universitat Catalana d'Estiu?

—La UCE ha de seguir fent la tasca que en els darrers anys ha anat fent de manera creixent: portar als ciutadans i ciutadanes del conjunt de territoris de parla catalana el treball de la cultura universitària en tots els àmbits del saber, de forma agradable i amb continguts d'una afirmació nacional forta.

—I què canvia respecte al projecte que pretenia impulsar l'anterior rector, Jaume Sobrequés, que tot just va estar al capdavant d'una edició de la UCE?

—El de l'anterior rector no era un projecte gaire diferent dels anteriors. Jo fa anys que col·laboro amb la UCE i seguiré la línia dels presidents Enric Casassas, Miquel Porter i Joan-domènec Ros, que durant molts anys han anat construint un estil que ha ens és molt característic.

—En ocasions, des d'alguns sectors, s'ha desqualificat el nivell acadèmic de la UCE, reduint la seva oferta a purament política.

—A banda de la intenció de qui fa aquestes valoracions, en la qual no val la pena entrar, jo crec que fa molts anys que el nivell acadèmic de la UCE és inqüestionable. En qualsevol cas, i perquè no hi hagi dubtes, enguany hem inclòs en el programa els grups de recerca qualificats de cada àrea

temàtica per mostrar una evidència de fa més de quinze anys, que els docents de la UCE són professors universitaris de prestigi en la seva docència i recerca que presten un servei al país. Al final, la realitat s'imposa i tothom qui puja a Prada troba cursos de qualitat inqüestionable.

—Les relacions amb la Xarxa Vives d'Universitats estan completament normalitzades, després d'anys de tensions i de falta d'entesa?

—Sí, a l'última reunió del patronat de la UCE es va presentar el treball d'una comissió que ha fet un text que marcarà un àmbit normal de col·laboració entre totes les universitats.

—La UCE serà una universitat permanent amb activitats durant tot l'any, com va anunciar l'anterior rector l'any passat?

—La nostra idea és fer allò que anomenem “rebots”, és a dir, que alguns cursos que s'estrenen a Prada es facin després en altres llocs on l'oferta cultural continuada no és gaire intensa. Per exemple, l'any passat vam repetir un curs fet a Prada, “La pau dels Pirineus”, a Puigcerdà, i enguany alguns cursos sobre Jaume Vicens Vives es repetiran a la Facultat de Ciències Econòmiques de la UB. L'objectiu és que els continguts que es fan a la UCE tinguin una difusió més extensa. En qualsevol cas, pensem que tenim una oferta específica necessària aquesta segona quinzena del mes d'agost; per tant, no pretenem pas competir durant

l'any amb el gruix de l'oferta de cursos de les altres universitats, perquè ja hi ha una oferta molt sòlida.

—En quin punt es troba el Centre Pau Casals?

—El Centre va avançant. En aquesta XLII edició ja servirà per a l'allotjament d'algunes persones, tot i que els terminis d'execució es retarden una mica, però tot avança amb normalitat absoluta.

—La UCE ha passat per moments crítics pel que fa a la seva viabilitat econòmica, fins i tot la seva continuïtat ha penjat d'un fil. Estan totalment resoltes, aquestes qüestions?

—Lamentablement, estem una mica pitjor. Hem tingut dificultats perquè algunes subvencions han estat anul·lades i altres han estat retallades. Vivim un moment d'austeritat, i en raó de la crisi la UCE ha reduït un dia lectiu (enguany la UCE se celebra del 16 al 24 d'agost) i algunes despeses. L'any vinent serà molt difícil, sense cap mena de dubte, però d'una manera o altra continuarem avançant, ja que hi ha molta gent que treballa perquè aquesta universitat sobrevisqui a tota mena d'inclèmencies. I si altres vegades se n'ha sortit, ara no serà pas una excepció.

—El pressupost és més ajustat aquest any que l'anterior, doncs. En què es notarà, a banda de l'escurçament d'un dia de cursos?

—El pressupost per a l'edició d'enguany és un 12 % inferior al del 2009, en passar dels 522.000 euros als 458.000. Això es tradueix en una reducció d'un dia d'universitat, que enguany se celebrarà del 16 al 24 d'agost. L'oferta de cursos és de 318 hores en comptes de les 362 hores de l'any passat, i els tallers passen de 201 hores a 182 hores. Ara bé, en cap cas això no significa una rebaixa de la qualitat de l'oferta acadèmica, perquè en el rigor no hi ha retallades.

—Considera que la UCE s'ha sabut adaptar plenament a les noves

necessitats acadèmiques i socials dels Països Catalans?

—En major o menor grau, si. Aquest any, per exemple, inaugurarem tot un bloc dedicat a la compilació del dret civil català i les bases jurídiques del País Valencià i de la Catalunya Nord. També hi ha molts aspectes que requereixen un tractament més extens i que per tant, s'han de perllongar durant més d'una edició. D'una manera o altra, anem satisfent la curiositat i les necessitats acadèmiques i d'estratègia nacional de la nostra societat.

—Si la situació de les relacions polítiques entre l'estat espanyol i els territoris de parla catalana haguessin avançat més, la UCE seria encara necessària com a únic espai acadèmic de reflexió conjunta per als Països Catalans?

—Si hi haguessin altres institucions que fessin la seva funció, es repartiria més aquest paper que juga la UCE encara avui. Si la Universitat Catalana d'Estiu no existís, s'hauria d'inventar. És un espai de trobada i representació de tots els territoris de parla catalana, i el Centre Pau Casals és una mostra que els ciutadans europeus tenen dret a tenir una cultura finançada amb diner públic i amb la participació d'institucions diverses. Som membres de quatre estats europeus —l'estat espanyol, l'estat francès i Itàlia, més Andorra—, i som ciutadans europeus amb aquests drets. Això s'ha d'entendre, i la millor manera d'entendre-ho és repetir-ho any rere any, i així portem quaranta-dues edicions.

—Com cada any, la UCE serà també una passarel·la de polítics, sobretot del Principat. I enguany escalfaran motors per a la campanya electoral. Cada any, l'organització es queixa que la visita dels polítics acaba vampiritzant l'oferta acadèmica...

—Bé, això és una mica inevitable, però nosaltres seguirem treballant per la UCE com una universitat que imparteix coneixement científic, social, cultural i econòmic. S'ofereix un programa extens amb professors universitaris de prestigi reconegut, un ampli ventall de cursos que aborden continguts com la literatura, la història, el dret, la ciència política o les ciències de la natura, entre d'altres.

—A banda dels actes oficials pro-

“Estem una mica pitjor. Algunes subvencions han estat anul·lades i altres, retallades”

gramats amb polítics, la UCE destaca pel seu Fòrum Obert, en el qual tothom pot expressar les seves idees. És un espai ideal per als crítics dels partits tradicionals, i sempre té un

gran poder de convocatòria.

—La idea del Fòrum Obert és, justament, no vetar ningú que tingui alguna cosa interessant a explicar i que encaixi amb el perfil de la UCE. També pretén encabir la visita, de vegades sorpresa, de polítics que aterren a Prada sense avis previ i volen participar, o propostes ja programades de partits, com conferències i presentacions que no tindrien cabuda dins el marc acadèmic de la UCE. Naturalment, no es veta ningú en aquest sentit.

Gemma Aguilera